

den her problemstilling, og jeg forstår også, at det ikke mindst har inspireret fru Lissa Mathiasen til hendes spørgsmål her i Folketinget.

Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der var de her konstruktioner, og som jeg har gjort det klart flere gange, synes jeg, at de mange gange tjener et hensigtsmæssigt formål, f.eks. i forbindelse med genhusning ved byfornyelse.

Jeg synes, at det forslag, Socialdemokratiet har fremsat, bærer præg af at være sådan noget hastværksarbejde, fordi det overhovedet ikke er en løsning på det, man egentlig gerne vil tage fat i, men tværtimod er meget omstændeligt og i virkeligheden også lidt tilfældigt, hvad angår kommunerne. Derfor går jeg ind og gransker lovgivningen og ser på, om der er noget, som skal justeres, og så vil jeg tage fat på det. Det vil jo så i givet fald blive til efteråret.

Men det, der er afgørende for mig, er, at vi sikrer beskyttelsen af lejerne, og derfor overvejer jeg også, om vi kan gøre det nemmere for lejerne at rejse en sag. Det vil sige, at jeg helt konkret overvejer, om vi kan give huslejenævnene kompetence til at træffe afgørelser i den her slags sager:

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg forstår ministeren på den måde, at det umiddelbare svar fra ministeren, da sagen kom op i medierne, var, at her var der et problem, fordi der er et problem ude i den virkelige verden på grund af, at de magtforhold, der er mellem lejere og ejere, ikke altid er fuldstændig ligeværdige. Ministeren har så efterfølgende fundet ud af, at formelt set, juridisk set kan problemet løses inden for de regler, der eksisterer i dag. Men er ministeren ikke enig med mig i, at når der nu er et reelt problem, så bør man også stramme op på reglerne? Og er ministeren ikke også enig i, at det nok skal ske en lille smule hurtigt, fordi erfaringerne med huller, som ikke bliver fyldt ud, jo er, at de bliver udnyttet mere og mere, indtil de bliver fyldt ud?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, hvis det går alt for hurtigt, så kan man jo se, hvilket makværk der kan komme ud af det, for det forslag, vi har til behandling i dag, mener jeg simpelt hen ikke løser det problem, som forslagsstillerne egentlig gerne vil tage fat på. Det er derfor, jeg har bebudet, at vi i ministeriet vil

granske hele det her område for at se på, om der er behov for opstramninger. Men – som jeg har understreget flere gange – er det afgørende jo, at hvis lejerne i dag rejser en sag vedrørende de konstruktioner, der har været fremme i pressen, så er det vores vurdering, at lejerne vil være omfattet af lejelovens beskyttelse.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det sidste har ministeren jo nok ret i. Problemet er jo bare, hvad der også er kommet frem i medierne, at den beskyttelse benytter man sig af en række gode grunde ikke af. Det er sådan, det er ude i det virkelige liv, og så kan det godt være, man formelt set har alle mulige rettigheder.

Jeg vil bare spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at det her lovforslag, der muligvis indeholder nogle uhensigtsmæssigheder, det skal jeg ikke kunne sige, vil stoppe den trafik, vi ønsker at stoppe. Er det ikke vigtigt? Og kunne det, at det her lovforslag så kommer, ikke få ministeren til i det mindste at være lige så hurtigt som Socialdemokraterne og SF? Ministeren har jo et helt ministerium til sin rådighed og har derfor mulighed for at lave store, vældig kvalificerede løsninger på det her problem.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Og vi laver gerne både store og velkvalificerede løsninger.

Jeg er ikke enig i, at det her forslag på nogen måde vil kunne stoppe det, som vi diskuterer i dag, for på hvilket grundlag skal kommunen vurdere, hvem der så skal have lov til at etablere et erhvervslejemål, og hvem der ikke skal? Jeg har svært ved at se, hvordan kommunerne skulle kunne gennemskue det, ligesom det jo i hvert fald ifølge forslaget heller ikke er alle kommuner, der er omfattet af det. Så jeg synes simpelt hen ikke, at det her forslag løser særlig meget af den problemstilling, vi gerne vil kigge nærmere på.

Når hr. Per Clausen siger, at lejerne måske ikke benytter sig af den mulighed, der er for at rejse en sag om deres lejemål, er det jo lige præcis det, der er grunden til, at jeg vil prøve at se på, om vi kan gøre det nemmere for lejerne, ved at vi giver huslejenævnene kompetence til at afgøre den her slags sager, frem for at det skal i boligretten, som jo måske kan virke mere omstændeligt for den enkelte lejer.